

rence med andre fiskeproducerende Lande, der gør, at den færøske Fisker, hvis Fangst hovedsagelig drives paa gammeldags Maner, har svært ved at klare sig og svært ved at følge med i Konkurrencen; men nøjagtig det samme Forhold gælder for den færøske Fiskeproducent og den færøske Købmand.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen imidlertid forleden vilde give det Udseende af, at naar han og jeg var enige om, at den færøske Fisker havde for lidt Udbytte af sit Arbejde, saa var det jo i og for sig ret ligegyldigt, om Grunden er den ene eller den anden, saa vil jeg her til sige, at paa dette Punkt kan jeg ikke følge det ærede Medlem, der har hævdet, at det var Købmanden, der misbrugte Fiskeren. Anden Mening har sikkert ingen i det høje Ting kunnet faa ud af det ærede Medlems Udtalelser, navnlig da han første Gang havde Ordet; men det er dette, der er urigtigt, og det er denne Urigtighed, jeg ønsker at berigtige. At Fiskerne har for lidt Udbytte af det haarde Arbejde, er en helt anden Side af Sagen, men saa burde det ærede Medlem virkelig have undersøgt, og nøjagtigt undersøgt, hvad Grunden var til, at Udbyttet var for ringe. Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, da han var paa Færøerne, ikke havde søgt ensidig Oplysning om Forholdene, men nøgternt og paa neutralt Grundlag havde undersøgt disse, vilde han have naaet til det Resultat, at Grunden til det for ringe Udbytte for Fiskeren ikke laa i, at han blev udbyttet af Købmanden, men at det var helt andre Forhold, der gjorde sig gældende.

Færingernes Fangstmetode er i det hele og store forældet. Fiskeriet finder som tidligere fremhævet for langt Hovedpartens Vedkommende Sted med Kuttere, saaledes som det ogsaa fandt Sted i gamle Dage; men det er nu nødvendigt, at Færingerne sættes i Stand til at drive deres Fangst under mere tidssvarende Former, end Tilfældet er for Øjeblikket. Jeg skal ikke her tage Stilling til, hvorvidt det vil være fordelagtigt for Færøerne at gaa over til Trawlfiskeri, eller om man maaske skal drive Fangst med store Damplinesfiskeskibe, men i øvrigt vil der jo senere i Fiskeriindustrialiserings-Kommissionen blive Lejlighed til nærmere at undersøge dette Spørgsmaal. Givet er det, at den nuværende Fangstmetode ikke i ret mange Aar vil kunne opretholdes, og det har man paa Færøerne ogsaa Øjnene oppe for, men Forholdet er det, at Færingerne vel har Arbejdskraften

og ikke er bange for at sætte den i Vove, men Kapitalen mangler man, og det er her, Skoen trykker.

Sluttelig vil jeg blot til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at han, der aabenbart er en varm Tilhænger af Trawlfiskeriet ogsaa for Færøernes Vedkommende, maa forstaa, at Trawlfiskeri i alle andre Nationer finder Sted saaledes, at de Fiskere, der arbejder i Trawlerne, er Lønarbejdere, hvorimod Forholdet for Færøernes Vedkommende nu, saaledes som jeg ogsaa slog fast i en kort Bemærkning forleden, er det, at Fiskerne arbejder paa Part, altsaa er direkte interesserede i Fangsten og faar deres i Forvejen fikserede Andel af denne. Har det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen overvejet denne Side af Sagen?

Der er et andet Spørgsmaal i Forbindelse med Forholdene Nord paa, som jeg gerne vil fremdrage i det høje Ting, det er Spørgsmaalet om Danmarks Udnyttelse af de Muligheder, Grønland og Farvandedene omkring Grønlands Kyster byder paa. Medens næsten alle andre Lande har Forstaaelsen af, at det, saaledes som Udviklingen overalt i Verden er foregaaet, er af den største Betydning at indvinde nye Interessessfærer, skaffe nye Markeder eller nye Produktionsmuligheder, baade af Hensyn til Nødvendigheden af at finde Beskæftigelse for sit Betolkningsoverskud og for at bevare den fornødne Balance mellem Import og Eksport, maa jeg desværre sige, at jeg forgæves spejder efter noget tilsvarende for vort Lands Vedkommende. Vi udnytter af vore gamle Erhverv Landbruget saa intensivt som vel aldrig før; men der er dog en Grænse, og mon den ikke snart er naaet? Vor Skibsfart og vort hjemlige Fiskeri kan ikke, i hvert Fald ikke for nærværende, udvides synderligt, og vi ved alle, med hvilke Vanskeligheder vor Industri kæmper. Der maa findes nye Felter for vor Ekspansionstrang. De hjemlige Erhverv, drevne paa hjemlig Basis, vil ikke i Længden være tilstrækkelige, vi maa finde nye Erhvervs muligheder ligesom saa mange andre Lande, men det er saa heldigt, at vi i saa Henseende er langt bedre stillet end de fleste af vore Naboer. Vi har en Operationsbasis saa god, som man kan ønske sig den, vi har Grønland. Rige Muligheder byder Grønland paa, og man maa med Forundring spørge om, hvorfor disse Muligheder ikke udnyttes bedre. Jeg tænker her i første Række paa det Fiskeri, der kunde — og burde — drives fra Grønland, baade Torskefiskeri og